

**Standardy ochrony dzieci i tworzenia bezpiecznego środowiska w Domu Zakonnym
Towarzystwa Jezusowego/Kościół św. Barbary, Mały Rynek 8 w Krakowie.**

WERSJA SKRÓCONA

I. Najważniejsze elementy standardów ochrony uczniów

1. Standardy ochrony uczniów to zasady, które mają przyczyniać się do tworzenia bezpiecznego środowiska w taki sposób, by każdy mógł się czuć w Domu Zakonnym/Kościół Św. Barbary dobrze, był w niej akceptowany i szanowany. Standardy określają również sposób reagowania na krzywdę lub niestosowne zachowanie w Domu Zakonnym/Kościół Św. Barbary lub poza nim.

2. Każda osoba w naszej społeczności jezuitów i świeckich jest odpowiedzialna za tworzenie bezpiecznego środowiska: jezuici, personel (pracownicy etatowi i wolontariusze), dzieci i ich rodzice. Wszyscy razem starają się współpracować w trosce o dobro wspólne.

3. W Domu Zakonnym/Kościół Św. Barbary wyznaczone są osoby, które mają szczególną odpowiedzialność w zakresie ochrony uczniów przed krzywdzeniem:

- **osoba odpowiedzialna za standardy ochrony uczniów:** superior/rektor Adrian Helik SJ
- **osoba odpowiedzialna za przyjmowanie zgłoszeń:** osoba zaufania: Paweł Dudzik SJ a także każdy pracownik/wolontariusz, którego dziecko obdarzy zaufaniem;
- **osoba odpowiedzialna za prowadzenie interwencji:** superior/rektor Adrian Helik SJ;
- **osoba koordynująca udzielanie wsparcia:** delegat prowincjała PME.

4. Wszystkie działania powinny być podejmowane w trosce o dzieci, zapewniać im poczucie bezpieczeństwa oraz wspomagać ich rozwój.

6. Niedopuszczalne jest stosowanie jakiejkolwiek formy przemocy (fizycznej, psychicznej czy seksualnej) przez wszystkich wobec kogokolwiek.

7. Każdy sygnał świadczący o tym, że dziecko może doświadczać przemocy ze strony osoby dorosłej lub innego dziecka w Domu Zakonnym/Kościół Św. Barbary lub poza nim, jest zawsze bardzo poważnie traktowany przez odpowiedzialnych. Każda sytuacja jest odpowiednio badana, a podejmowane działania mają na celu jak najszybsze przerwanie krzywdzenia i udzielenie wsparcia osobie, która go doświadcza. Odpowiedzialni podejmują działania według zasad określonych w pełnej wersji standardów ochrony dzieci.

8. Kiedy dzieje się coś niepokojącego, szczególnie wtedy, gdy dzieci są krzywdzone przez innych lub są świadkami krzywdy innej osoby, niezwłocznie powinni o sytuacji poinformować odpowiedzialnych.

9. Szczególnie ważną częścią standardów są zasady bezpiecznych relacji między dorosłymi a dziećmi oraz między dziećmi wzajemnie. Mają one służyć tworzeniu bezpiecznego i przyjaznego

środowiska w Domu Zakonnym/Kościele św. Barbary. Wszyscy będą zawsze reagowali na przekraczanie i nierespektowanie przyjętych zasad.

10. Podstawową zasadą jest równe traktowanie wszystkich. Godność każdej osoby jest szanowana. Jednocześnie uwzględnia się wyjątkowość i indywidualność każdego dziecka, co wymaga dostosowania metod i podejścia uwzględniającego jego potrzeby i sytuację życiową.

11. Wszyscy jezuici oraz święcy w Domu Zakonnym/Kościele św. Barbary, powinni reagować na niewłaściwe zachowania dziecka wobec samego siebie, rówieśników lub dorosłych. Jest to przejaw troski osób dorosłych o bezpieczeństwo i prawidłowy rozwój dzieci i młodzieży.

12. Troska o bezpieczeństwo i dobre relacje dotyczy również Internetu i komunikacji drogą elektroniczną. Dom Zakonny/Kościół św. Barbary dba o to, by dostęp do Internetu w miejscu był bezpieczny. Ponadto wszyscy jezuici i święcy wini reagować na niebezpieczne, szkodliwe i krzywdzące sytuacje dziejące się w przestrzeni internetowej. Dziecko zawsze może poprosić o pomoc, gdy on sam lub ktoś inny doświadcza krzywdzenia w sieci.

13 Wszyscy jezuici i święcy dbają o ochronę wizerunku dzieci. Rodzice na początku roku formacyjnego decydują, czy wyrażają zgodę na publikację zdjęć i filmów prezentujących wizerunek ich dzieci. Podczas różnych wydarzeń są robione zdjęcia i nagrywane filmy, które mogą później być wykorzystane w mediach społecznościowych. Mogą być na nich obecni tylko te dzieci, których rodzice wyrazili na to zgodę. Każde dziecko w momencie wykonywania zdjęć lub nagrań ma prawo powiedzieć, że nie chce, by jego wizerunek w materiałach z tego konkretnego wydarzenia był publikowany. Wszyscy jezuici i święcy zaangażowani szanują decyzję ucznia. Powyższa zasada nie dotyczy sytuacji, kiedy wizerunek osoby stanowi jedynie szczegół całości, takiej jak zgromadzenie, krajobraz lub impreza publiczna.

14. Dzieci powinny szanować prawo do prywatności innych dzieci oraz dorosłych, dlatego nie mogą publikować w przestrzeni internetowej i w swoich mediach społecznościowych wizerunku innych osób bez ich wiedzy i zgody.

II. Zasady bezpiecznych relacji dorosłych z dziećmi

1. W standardach ochrony dzieci znajduje się szczegółowy kodeks zachowań, który powinien być respektowany przez wszystkich. Poniżej zamieszczamy streszczenie najważniejszych zasad obowiązujących osoby dorosłe:

1) Każdy dorosły podejmuje działania dla dobra dzieci i w ich najlepszym interesie.

2) Każde dziecko jest traktowane z szacunkiem, uwzględnia się jego godność, prawo do prywatności, a także indywidualne potrzeby, zdolności i sytuację życiową.

3) Indywidualne podejście nie może oznaczać niesprawiedliwego faworyzowania wybranego dziecka.

4) Wszyscy dorośli dbają o tworzenie odpowiednich relacji z dziećmi, właściwych dla osób dorosłych, opartych na szacunku, zaufaniu i respektowaniu odpowiednich granic w komunikacji i kontakcie fizycznym.

5) Niedopuszczalne jest stosowanie przemocy w jakiegokolwiek formie.

6) Niedopuszczalne jest nawiązywanie z uczniami jakichkolwiek relacji o charakterze seksualnym czy romantycznym.

7) Niedopuszczalne jest utrwalanie wizerunku uczniów dla celów prywatnych.

8) Każdy kontakt z dzieckiem jest jawny i wynika z realizacji zadań i działań prowadzonych na rzecz Domu Zakonnego/Kościoła Św. Barbary. Nie można utrzymywać relacji prywatnych z dziećmi (poza sytuacjami, gdy kontakty poza wynikają z innych przyczyn – np. jest się członkiem rodziny bądź znajomym rodziny dziecka).

2. W sytuacji, gdy dorośli nie stosują się do przyjętych zasad, każdy świadek takiego zachowania może zgłosić sprawę do wyznaczonej osoby zaufania, innej osoby, którą darzy zaufaniem, lub bezpośrednio do superiora/rektora Domu Zakonnego/Kościoła Św. Barbary.

III. Zasady bezpiecznych relacji między dziećmi

1. Równe traktowanie i szacunek dla każdej osoby:

1) Pamiętaj, że każdemu człowiekowi należy się szacunek i troska o jego dobro.

2) Bądź tolerancyjny. Szanuj odmienny wygląd, przekonania, poglądy i cechy innych osób.

3) Zachowaj otwartość i bądź wrażliwy na wszystkie osoby. Nie wykluczaj ich ze wspólnych działań i aktywności.

4) Słuchaj innych, gdy mówią. Nie przerywaj im, gdy się wypowiadają.

5) Zachowuj kulturę słowa w każdej sytuacji. Nie używaj wulgaryzmów.

2. Szacunek dla cudzej własności, prywatności i przestrzeni:

1) Przestrzegaj ogólnie przyjętych zasad ochrony prywatności.

2) Szanuj rzeczy osobiste i mienie innych osób.

3) Nie rozpowszechniaj wizerunku innych dzieci i dorosłych bez ich wyraźnej zgody. Przestrzegaj zasad ochrony wizerunku.

4) Pamiętaj, że każdy ma prawo do przestrzeni osobistej.

3. Zakaz stosowania przemocy w jakiegokolwiek formie:

- 1) Nie stwarzaj sytuacji, w których ktoś czułby się celowo pomijany, izolowany, wykluczany z grupy.
- 2) Nie stosuj przemocy fizycznej.
- 3) Szanuj przestrzeń intymną innych osób. Nigdy nie dotykaj ich w sposób, który może być uznany za nieprzyzwoity lub niestosowny bądź jest nieakceptowany przez drugą osobę.
- 4) Nie wyśmiewaj, nie obgaduj, nie ośmieszaj, nie zawstydzaj, nie upokarzaj, nie lekceważ i nie obrażaj innych osób.
- 5) Nie wypowiadaj się w sposób obraźliwy o rodzicach innych dzieci, osobach im bliskich, nauczycielach czy innych dorosłych.
- 6) Pamiętaj, że żarty są wtedy żartami, kiedy nikt z ich powodu nie cierpi.
- 7) Nie narażaj siebie i innych dzieci na sytuacje zagrażające życiu i zdrowiu fizycznemu i psychicznemu.
- 8) Nie wyrażaj prześmiewczych komentarzy na temat m.in. zachowania, pracy, wyglądu innych dzieci czy dorosłych
- 9) Jeśli jesteś świadkiem łamania powyższych zasad, zainterweniuj, starając się pokojowo zakończyć sytuację sporną. O zachowaniach krzywdzących Ciebie lub innych poinformuj wyznaczoną osobę zaufania, inną osobę, którą darzysz zaufaniem, lub bezpośrednio do superiora/rektora Domu Zakonnego/Kościół Św. Barbary.

4. Szacunek w kontaktach internetowych i zakaz cyberprzemocy:

- 1) Traktuj innych z szacunkiem – dotyczy to wszystkich typów Twojej aktywności w sieci. Pamiętaj, że po drugiej stronie ekranu jest drugi człowiek.
- 2) Uważaj na to, co piszesz i co publikujesz. W Internecie nic nie ginie. W świecie wirtualnym łatwo poruszyć lawinę wzajemnych niechęci, co może doprowadzić do konkretnych form przemocy, które mogą mieć negatywne i bolesne konsekwencje.
- 3) Nie udostępniaj prywatnych kontaktów do innych osób (telefonicznych, mailowych) bez ich zgody.
- 4) Dbaj o swój oraz innych wizerunek w sieci – nie publikuj wrażliwych danych, powierzonych ci informacji oraz zdjęć i filmów ośmieszających innych. Szanuj ich prywatność.
- 5) Nie publikuj obrażających i agresywnych komentarzy oraz reaguj, gdy zauważysz, że ktoś jest poniżany w Internecie. Nie przesyłaj dalej ośmieszających wiadomości. Nie prowokuj innych do niepotrzebnych, nieuzasadnionych kłótni. Trolling, stalking, świadome poniżanie, nękanie i zaczepki są zachowaniami niedopuszczalnymi. Zgłoś takie działania odpowiednim osobom.

6) Pamiętaj, że każde dziecko ma prawo do utrzymywania kontaktów z resztą wspólnoty/duszpasterstwa klasy oraz do otrzymywania bieżących informacji, np. poprzez grupę na ustalonym komunikatorze.

7) Nie podszywaj się w Internecie pod inne osoby. To jest przestępstwo.

8) Pamiętaj, że groźby, pomówienia, nawoływanie do nienawiści, prześladowanie, ośmieszanie w cyberprzestrzeni są karalne. Twoje działania w sieci nie są anonimowe.

5. Sugerowane sposoby pokojowego rozwiązywania konfliktów:

1) Zastanów się, co chcesz osiągnąć. Jeśli to możliwe, podejmij spokojną rozmowę z drugą stroną.

2) Powiedz, co według Ciebie jest problemem, co przyczyną nieporozumienia i czego oczekujesz.

3) Słuchaj drugiej osoby. Dopytaj o jej odczucia i oczekiwania. Podsumuj to, co usłyszałeś/usłyszałaś dla upewnienia się, czy dobrze zrozumiałeś/zrozumiałaś jej komunikat. Nigdy nie neguj tego, że ktoś w zupełnie inny sposób niż Ty odbiera daną sytuację.

4) Wspólnie wymyślcie rozwiązanie satysfakcjonujące obie strony.

5) Pamiętaj, że zawsze możesz skorzystać z pomocy innych osób, m.in. wychowawcy, pedagoga lub psychologa.

6) Nie bądź obojętny, gdy komuś dzieje się krzywda.

IV. Osoby i miejsca, w których można uzyskać pomoc

1. W sytuacji gdy:

- doświadczasz przemocy
- jesteś świadkiem krzywdzenia innej osoby;
- dzieje się coś niepokojącego;
- przeżywasz trudne chwile;

nie zostawaj z tym sam/sama. Możesz znaleźć wsparcie. Blisko Ciebie są osoby, które będą umiały Ci pomóc.

2. Osoby, do których zawsze możesz się zwrócić w Domu Zakonnym/Kościele św. Barbary o pomoc:

- osoba zaufania;
- lider wspólnoty
- animator

- duszpasterz
- każdy jezuita i święcki pracownik/wolontariusz , którego darzysz zaufaniem.

3. Możesz też szukać wsparcia poza tym miejscem. Warto znać telefony zaufania i miejsca, w których możesz uzyskać fachową pomoc:

- **800-12-12-12** – całodobowy Dziecięcy Telefon Zaufania Rzecznika Praw Dziecka;
- **116-111** – całodobowy telefon zaufania dla dzieci i młodzieży prowadzony przez Fundację Dajemy Dzieciom Siłę;
- **112** – numer alarmowy w sytuacji zagrożenia życia lub zdrowia.